

OTRUT (20) *part praet pass pf*

otrut (13), **otruty** (7).

o jasne.

sg m N otrut (13), otruty (5); ~ (*praed*) otrut *BielŻyw*, *BielKron* (9), *Calag*, *KlonKr*; otruty *KrowObr* (3); otrut : otruty *Mącz* (1:1). ◊ *f N* otrutą (1). ◊ *pl N m pers* otruci (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: otrut od kogo (4), *przez kogo* (2).

Sł stp w innym znaczeniu, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. otruć.

Pozbawiony życia przy pomocy trucizny; necatus veneno Mącz; venenatus Calep (20) : Potim sie Alexander do Babilonii wezbrał, á tam od swej siostry otrut był *BielŻyw* 162; *KrowObr* 38, Rr; gdy sie przeciw Perłom walczyć gotował/ otrut iest/ pogrzebion w Konstantynopolu *BielKron* 156; Niceforus Fokás/ ten był szczęśliwy ná walki/ ále sie domowey nie mógł wstrzedz/ bo przez żonę otrut. *BielKron* 169; then w tym czáfu od sýná bękartá otrut w Sycylii *BielKron* 183, 131v *margin*, 258v, 355v, 356v, 382, 382v [2 r.]; Veneno interimi, Być otrut. *Mącz* 102d, 243d; Vergiffet werden. Otrut być. Infici veneno. *Calag* 503a; Venenatus – Ottruti, iadem napoioni. *Calep* [1108]b; *KlonKr* wstęp A3v.

otrut z czego (2): powiedz mi czemu są [papieże] s kielichá v ołtarzá otruci *KrowObr* 38v, Vu2.

Cf **OTRUĆ**

MŚ